

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tilføjelse til Lov om Arbejdsforhold.

Valgt blev: *Einer-Jensen, Alsing Andersen, Ludvig Christensen, Hedtoft-Hansen, Dahl, Schytz, Villumsen, Rager, Peder Clausager, Krag, Jørgen Gram, Ejnar Kjær, Boeck-Hansen, Bouet og Victor Larsen.*

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 19. November, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1942 til 31. Marts 1943.

Mødet hævet Kl. 17⁵.

25de Møde.

Onsdag den 19. November Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato anmoder Finansministeren om, at der maa blive foretaget Valg af et Medlem til Skattekommissionen af 1937 i Stedet for afdøde Folketingsmand Povl Drachmann.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1942 til 31. Marts 1943.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (V. Buhl): De Udtalelser om Statens finansielle Forhold, der er fremsat af Ordførerne for de samarbej-

dende Partier, har givet Udtryk for det samme Grundsyn, som har været bestemmende for Regeringens Politik paa dette Omraade, og jeg har kun Grund til at anerkende og takke for disse Udtalelser. De viser, at der inden for disse Partier er en fast Vilje til at holde Finanserne i Orden, og forhaabentlig vil vi ogsaa være i Stand til fremefter at løse denne store Opgave paa betryggende Maade. At de største Vanskeligheder ligger foran os, har det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen saa fuldkommen Ret i.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard henstillede, om ikke man, naar alting blev lagt til Rette derefter, kunde gennemføre et Skattestigningsstop, idet han samtidig pegede paa, at man saa omgaaende maatte lade et Udgiftsstigningsstop følge efter. Jeg erkender, at Teorien er konsekvent opstillet, og den maa selvsagt ogsaa lyde tillokkende i en udgiftsplaget Finansministers Øren, men jeg er bange for, at Teorien vil have svært ved at holde i Praksis, hvad nye Udgiftskrav angaar; jeg behøver her blot at minde om de nye Udgifter, vi nu staar over for.

Det ærede Medlem bemærkede med Hensyn til Lønskatten, at det vilde være urimeligt at søge Kompensation ved dens Bortfald til April, hvis det ikke var nødvendigt, og at man derfor bør se Tiden an; jeg er ikke uenig med ham heri, men jeg maa tilføje, at jeg har ikke megen Tro til, at Kompensation kan opgives.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var i sine finansielle Betragtninger inde paa Spørgsmaalet om Skatternes Betydning som konjunkturudjævnende Faktor og henviste til saa Henseende til Sverige, hvor man har opstillet den Grundsætning, at man i Depressionsperioder skal indstille sig paa Underskudsbudgetter og Optagelse af Laan, medens man i gode Tider skal have Overskudsbudgetter og stærkt forøgede Skatter. Jeg er enig i, at Skattepolitikken, og det samme gælder Finanspolitikken i det hele taget, ogsaa maa ses under den Synsvinkel, at man derigennem har et Instrument, hvormed Staten er i Stand til i nogen Grad at paavirke de almindelige økonomiske Bevægelser i en given Periode. Selv om denne Opfattelse ikke i de mere teoretiske Drøftelser har spillet den samme Rolle herhjemme som i Sverige, har vi dog i Praksis i betydelig Grad fulgt den samme Linie. Det var en konjunkturudjævnende Politik, der blev iværksat i Kriseaarene fra 1930—31, dels ved Optagelse af store Laan til omfattende Anlægsarbejder, dels ved Oprettelse